

3.6.4 Tavanomainen liikunta

Tavanomaisena liikuntatoimintana voidaan pitää sellaisia liikuntamuotoja, joita harrastetaan yleisesti. Tavanomaista liikuntatoimintaa ovat esimerkiksi kuntosalikäynti, uinti, ohjatut liikuntatunnit, kuten jumppaa, jooga ja tanssi samoin kuin muutkin yksilölajit, kuten golf, keilailu, suunnistus, laskettelu ja ammunta. Erilaisia ohjattuja liikuntatunteja voidaan järjestää myös etäyhteyttä hyödyntäen. Myös eläinten kanssa yleisesti harrastettavat liikuntamuodot, kuten ratsastus ja agility, ovat tavanomaista liikuntatoimintaa. Lisäksi tavanomaista liikuntatoimintaa on joukkueliikunta kuten salibandy tai lentopallo. Edellä mainittu esimerkkiluettelo ei ole tyhjentävä.

Liikuntatoimintaan kuuluvat urheiluseurojen liikuntamaksut, jos maksu oikeuttaa seuran liikuntapalvelun käyttämiseen. Tällaisia maksuja ovat esimerkiksi golfseurojen jäsenmaksut tai golfosakkeiden hoitovastikkeet, jos ne oikeuttavat pelaamiseen. Sellaiset urheiluseurojen jäsenmaksut sekä liittymis- ja kannatusjäsenmaksut, jotka eivät suoraan oikeuta liikuntapalvelun käyttämiseen, ovat elantokustannuksia, joita ei voi korvata verovapaasti eikä siten myöskään maksaa kohdennetulla maksuvälineellä.

Omaehtoista liikuntatoimintaa koskeva etu on tarkoitettu työntekijän oman aktiiviliikunnan tukemiseen. Esimerkiksi vauvauinti, solarium, kalastus, kuumailmapallolento, laskuvarjohyppy, lennokin lennättäminen, hyvinvointianalyysi, kuntosaliohjelman laatiminen tai erilaiset moottoriurheilun muodot, kuten moottorikelkkailu taikka mäki- tai pienoisautoilu, eivät ole työntekijän omaa aktiiviliikuntaa.

Myöskään hieronta, fysioterapia ja esimerkiksi erilaiset meditointiharjoitukset tai mindfulness eivät ole aktiiviliikuntaa, joten omaehtoisen liikuntatoiminnan seteliä tai muuta maksujärjestelmää ei ole tarkoitettu niiden kustannusten maksamiseen. Työnantaja voi kuitenkin järjestää tällaista toimintaa muulla tavalla työntekijöilleen verovapaasti (katso hieronnasta edellä kohta 3.5.2.6 ja fysioterapiasta edellä kohta 3.2.5.6).

Omaehtoiseen liikuntatoimintaan voi sisältyä myös liikuntavälineiden vuokraus silloin, kun vuokraaminen liittyy kiinteästi kyseiseen liikuntasuoritukseen. Olennaista on, että kyse on työntekijän omasta aktiiviliikunnasta. Esimerkiksi moottorikelkan vuokraamista kelkkasafarilla ei voida pitää omaehtoiseen liikuntatoimintaan liittyvänä välinevuokrauksena, koska kyseessä ei ole työntekijän oma aktiiviliikunta, vaan moottoriurheilu.

Esimerkki 16: Työntekijä ostaa itselleen päivän hissilipun laskettelurinteeseen laskettelon harrastamista varten. Samassa yhteydessä työntekijä vuokraa itselleen laskettelusukset käytettäväksi kyseisenä päivänä. Kyseessä on työntekijän oman aktiiviliikunnan harrastaminen, johon laskettelusuksien vuokraus kiinteästi liittyy. Hissilipun ja suksivuokran kokonaisuus on omaehtoista liikuntatoimintaa.

3.6.5 Tavanomainen kulttuuritoiminta

Tavanomaista kulttuuritoimintaa on käynti museossa, teatterissa, oopperassa, elokuvateatterissa, konsertissa, taidenäyttelyssä tai muussa vastaavassa eri taiteenaloihin liittyvässä tapahtumassa tai tilaisuudessa (TVL 69 § 5 momentti). Vastaavana muuna eri taiteenaloihin liittyvänä tapahtumana tai tilaisuutena pidetään esimerkiksi elokuva-, kirjallisuus-, kuva-, muotoilu-, näyttämö-, rakennus-, sävel-, tanssi-, valokuva- ja sirkustaiteeseen liittyviä tapahtumia ja tilaisuuksia.

Verovapaata kulttuuritoimintaa arvioitaessa otetaan huomioon tilaisuuden päätarkoitus ja luonne, toisin sanoen miksi tilaisuus tai tapahtuma on järjestetty. Esimerkiksi messukäynnit eivät kuulu verovapauden piiriin, koska niiden järjestäminen tapahtuu pääasiallisesti kaupallisessa tarkoituksessa. Kulttuuritoimintaa ovat myös käynnit tiedekeskuksessa ja urheilutapahtumassa (TVL 69 § 5 momentti).

Konsertit kuuluvat pääsääntöisesti verovapaan kulttuuritoiminnan piiriin. Kuitenkaan ravintoloissa, yökerhoissa tai tanssilavoilla järjestettävät konsertit eivät kuulu verovapaan omaehtoisen kulttuuritoiminnan soveltamisalaan, vaikka tilaisuudessa esiintyisikin muusikko tai orkesteri, koska niissä musiikin kuunteleminen ei ole pääasiallinen tarkoitus. Lavatansseihin osallistuminen on kuitenkin edellä kohdassa 3.5.2 tarkoitettua tavanomaista liikuntatoimintaa, koska lavatanssien pääasiallisena tarkoituksena voidaan pitää oman aktiiviliikunnan harrastamista (tanssiminen).

Verovapaaseen omaehtoiseen kulttuuritoimintaan ei kuulu ruoka- tai juomakulttuuri, kuten kokkikurssit tai viinimaistiaiset, koska tällaisten tilaisuuksia ei katsota taiteen alan tilaisuuksiksi siten kuin säännöksessä on edellytetty. Saman perusteen vuoksi myöskään huvipuistokäynnit eivät kuulu verovapaan omaehtoisen kulttuuritoiminnan piiriin.

Kulttuuritoimintaa on myös osallistuminen ohjatulle toiminnalliselle taidekurssille (TVL 69 § 5 momentti). Tällaisia ovat esimerkiksi elokuva-, kirjallisuus-, kuva-, muotoilu-, näyttämö-, rakennus-, sävel-, tanssi-, valokuva- ja sirkustaiteen kurssit. Edellä mainitut taidekurssit ovat verovapauden piirissä, jos toiminta on työpajatyypistä, ohjattua toimintaa,

jossa lähtökohtana on itse tekeminen. Tällaisen kurssin materiaalihankinnat eivät kuitenkaan kuulu verovapauden piiriin.

Taidekurssit, jotka johtavat tutkintoon tai joita voidaan käyttää tutkinnon osana, eivät kuulu verovapaan omaehtoisen kulttuuritoiminnan piiriin. Myöskään kielikoulutus ei kuulu verovapaan omaehtoisen kulttuuritoiminnan piiriin. Ensisijaisesti työnantajan intressissä annettu ammattitaitoa ylläpitävä ja kehittävä kielikoulutus voi kuitenkin olla verovapaata työntekijälle, vaikka sitä ei pidetäkään omaehtoisena kulttuuritoimintana (katso tarkemmin Verohallinnon ohje [Työnantajan kustantaman koulutuksen verotus](#)). Lisäksi työnantaja voi järjestää kollektiivisena virkistystoimintana esimerkiksi kielikurssin henkilökuntakerhon kautta (katso edellä kohta 3.5).

Verovapaus kattaa pääsymaksun ja myös lippujen mahdollisen toimitusmaksun edellä mainittuihin tilaisuuksiin ja tapahtumiin. Tavaroiden hankinnat, kuten kirjahankinnat, ja tavarain vuokraukset, kuten videovuokraus, eivät kuulu verovapauden piiriin, koska niitä ei voida pitää TVL 69 §:n 5 momentissa tarkoitettuina tapahtumina tai tilaisuuksina.

Jos kulttuuripalveluja voidaan hankkia sarjalipulla, joita esimerkiksi teatterit ja elokuvateatterit yleisesti käyttävät, on työnantajan huolehdittava, että työntekijän käytössä on vain henkilökohtaisia sarjalippuja, joita käytettäessä työntekijän henkilöllisyys voidaan todeta.

Omaehtoisen kulttuuritoiminnan lisäksi työnantaja voi järjestää työntekijöilleen yhteistä tavanomaista ja kohtuullista virkistys- ja harrastustoimintaa. Tämän johdosta yllä mainitut tilaisuudet, joiden ei katsota kuuluvan työntekijän omaehtoiseen kulttuuritoimintaan, voivat työnantajan järjestäminä yhteisinä tilaisuuksina olla verovapaita henkilökuntaetuja (katso edellä kohta 3.5.2.2)